

ליקוטי אמרים

פרק ה ולתוספת ביאור באר היטב לשון תפיסא
 שאמר אליהו לית מחשבה
 תפיסא בך כו'. הנה כל שכל כשמשכיל ומשיג
 בשכלו איזה מושכל הרי השכל תופס את המושכל
 ומקיפו בשכלו והמושכל נתפס ומוקף ומלובש בתוך
 השכל שהשיגו והשכילו וגם השכל מלובש
 במושכל בשעה שמשגו ותופסו בשכלו ד"מ
 כשאדם מבין ומשיג איזו הלכה במשנה או בגמרא
 לאשורה על בוריה הרי שכלו תופס ומקיף אותה וגם
 שכלו מלובש בה באותה שעה. והנה הלכה זו היא
 חכמתו ורצונו של הקב"ה שעלה ברצונו שכשיטעון
 ראובן כך וכך דרך משל ושמעון כך וכך יהיה הפסק
 ביניהם כך וכך ואף אם לא היה ולא יהיה הדבר הזה
 לעולם לבא למשפט על טענות ותביעות אלו מכל מקום
 מאחר שכך עלה ברצונו וחכמתו של הקב"ה שאם
 יטעון זה כך וזה כך יהיה הפסק כך הרי כשאדם יודע
 ומשיג בשכלו פסק זה כהלכה הערוכה במשנה או
 גמרא או פוסקים הרי זה משיג ותופס ומקיף בשכלו
 רצונו וחכמתו של הקב"ה דלית מחשבה תפיסא ביה
 ולא ברצונו וחכמתו כי אם בהתלבשותם בהלכות
 הערוכות לפנינו וגם שכלו מלובש בהם והוא יחוד
 נפלא שאין יחוד כמוהו ולא כערכו נמצא כלל בגשמיות
 להיות לאחדים ומיוחדים ממש מכל צד ופנה.